Бетонна квітка

Марія Ромашка

Я не троянда, і не пафосний бутон.
Я як залізобетон, і тут такий закон —
Рости де сіро, тягнутись до гори
І ловити вайб вечірніх ліхтарів.
Мої пелюстки — мистецтва мінімалізм,
А в серці жовтім — справжній урбанізм.
Я Ромашка — я стійка, мов стіни цього міста.
Я Ромашка — моя простота це моя фішка.
Я Ромашка — росту на ізі без зайвих драм
І дарую цвіт цим похмурим дворам.
Чисте світло крізь сіре скло.
Не ідеальна, зате реальна, бро.